

Alte Drucke

EVAN||GELIVM || MARCI ||

Leipzig, 1522

VD16 ZV 27198

CAPVT. IX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148990

S E C V N D V M

- bat dilucide omnes, & dimisit illū in domū suā, dicēs: Neq; in vicū
Luc. 9. ingrediaris, neq; dixeris cuiq; in vico. Et egressus est Iesus & disci-
 puli illius in vicos Cæsariæ, quæ cognominat̃ Philippi: & in via in-
 terrogauit discipulos suos, dicēs: Quē me dicunt homines esse? Illi
 vero respōderūt: Ioannē baptistā, & alij Heliā, alij rursus vnū de nu-
 mero pphetarū. Et ipse dicit illis: At vos quē me dicitis esse? Re-
 spondēs autē Petrus, dicit illi: Tu es ille Christus. Et interminat̃ est
 eis, ne cui dicerēt de se. Et cœpit docere eos, quod oporteret filiū ho-
 minis multa pati, & reprobari a senioribus summisq; sacerdotibus
 ac scribis & occidi, & post tres dies resurgere: & aperte sermonē lo-
 quebā. Et apprehēdit illū Petrus, cœpitq; increpare eum. At ille cō-
 uersus, & intuitus discipulos suos, increpauit Petrū, dicens: Abi post
 me satana: quoniā non sapis quæ dei sunt, sed quæ sunt hominū. Et
Luc. 14. cum ad se vocasset turbā vna cū discipulis suis, dixit illis: Quicumq;
Luc. 17. vult sequi me, abneget semetipsum, & tollat crucē suā, ac sequatur
 me. Nam quisquis voluerit animā suā seruare, perdet eā. Quisquis
 aut̃ pdiderit animā suā causa mea & euāgelij, hic seruabit eā. Quid
 em̃ pfuerit homini si lucratur fuerit mundū totū, & animæ suæ iactus
Matth. 10. rā fecerit? Aut qd daturus est homo, quo repēset animā suā? Quē-
 cūq; em̃ puuerit mei ac meorū sermonū in generatiōe hac adulte-
 ra & peccatrice, pudebit illius & filiū hominis, vbi venerit in gloria
 patris sui cum angelis sanctis. CAP V T. IX.
- Matth. 19.** **E**T dicebat illis: Amen dico vobis: Sunt quidā inter eos qui hic
Luc. 9. stāt, qui nō gustabūt mortē, donec viderint regnū dei venisse
Matth. 17. cū virtute. Ac post dies sex assumit Iesus Petrū & Iacobū ac Ioannē,
 & subducit eos in montē excelsum seorsim solos, & trāssformat̃ fuit
 corā illis: & vestimenta illius facta sunt splēdida, & candida valde

M A R C V M.

velut nix, q̄ cādida facere nō potest fullo sup terrā; & cōspectus est illis Helias cū Mose, colloquebāturq; cū Iesu. Et respondēs Petrus, dicit Iesu: Rabbi, bonū est nos hic esse, & faciamus tabernacula tria, tibi vnū, & Mosi vnū, & Heliae vnū. Nō em̄ nouerat quid loqueret: erāt enim expauesacti. Et facta est nubes, quæ obumbrauit illos. Et venit vox e nube, dicēs: Hic est filius me⁹ dilectus ipsum audite. Et repēte cū circūspexissent, nō amplius viderūt quēquam, sed solum Iesum esse secū. Porro cū descēderēt de monte, præcepit illis, ne cui dicerēt ea quæ viderāt, nisi cū filius hominis a mortuis resurrexisset. Ac verbū hoc tenuerūt apud sese, inter se disputātes, quid esset hoc qđ dixerat, e mortuis resurgere; & interrogabāt illū, dicentes: Quid est qđ scribæ dicūt, Heliā oportere venire prius? Ille vero respōdēs dixit illis: Helias quidē vbi venerit prius, restituit omnia: & quēadmodū scriptū est de filio hominis, vt multa patiatur, & cōtemnatur. Verū dico vobis, Heliā venisse: & fecerūt illi quæcūq; voluerūt, sicut scriptū erat de illo. Et cū venisset ad discipulos suos, vidit turbā multam circū illos, & pharisæos disceptātes cū illis. Et p̄tinus vniuersa turba cū vidisset eū, obstupuit; & accurrētes salutauerūt eū. Et interrogauit scribas: Quid disceptatis cū illis? Et respōdēs vnus e turba dixit: Præceptor, adduxi filiū meū ad te, habentē spiritū mutum: & quādocūq; eū corripuerit, lacerat eū: atq; ille spumat, ac stridet dentibus suis, & arescit. Et dixi discipulis tuis vt eiicerēt, & nō potuerūt. At ille respondēs ei, dicit: O natio incredula, quousq; apud vos ero? quo vsq; patiar vos? Adducite illū ad me. Et adduxerūt illū ad eū. At viso illo, cōtinuo spiritus discerpebat eū. Et plapsus in terra volutabat spumās. Et interrogauit patrē illius: Quantū tēporis est, qđ hoc accidit ei? At ille dixit: A puero; & frequēter illū & in ignē abie-

S E C V N D V M

cit, & in aquas, quo perderet eum. Age si quid potes, subueni nobis misertus nostri. Iesus autē dixit illi: Illud si potes credere: oia possibilia credēti. Et cōfestim exclamās pater pueri cum lachrymis dixit: Credo dñe, succurre incredulitati meae. Cū vidisset autē Iesus, quod turba simul accurreret, increpauit spiritū immundū, dicēs illi: Spiritus mute, & surde, ego tibi impero, exi ab eo: & ne posthac ingrediaris in illū. Et cū clamasset spiritus, multūq; discerpisset eū, exiuit: & factus est tāq; mortu⁹, adeo vt multi dicerēt, mortu⁹ est. At Iesus correpta manu illius, erexit eum, & ille surrexit. Et cum esset ingressus domū, discipuli illius interrogabāt eū seorsim: Cur nos nō quimus

Mat. 7 eijcere illum? Et dixit illis: Hoc genus nulla re potest exire, nisi p orationē & ieiuniū. Et illinc digressi, iter fecerūt p Galilaeā, nec volebat vt quisquā sciret: docebat em̄ discipulos suos, & dicebat illis: Filius hoīs tradit⁹ in manus hominum, & occidēt eum: & occisus tertio die resurget. At illi ignorabāt qd' dixerat, & timebāt eū interrogare. Et

Mat. 18. venit Capernaum: & cum venisset in domū, interrogauit illos, quid in itinere inter vos disputabatis? At illi siluerunt. Nā inter se disputa uerāt inter viā qs esset maior. Et cū cōsedisset, accersiuit duodecim, & dicit illis: Si quis vult primus esse, is erit omnīū postremus, & oīm

Matth. 20 minister. Atq; arreptū puerū statuit in medio illorum: & cū coepisset

Luc. 19 illum in vlnas suas, dixit illis: Quisquis vnum ex talibus pueris receperit noīe meo, me recipit: & quicumq; me recipit, nō me recipit, sed eum qui misit me. Respōdit autē ei Ioānes, dicēs: Præceptor, vidim⁹ quendā noīe tuo eijcere dæmonia, nec sequit⁹ nos: & phibui⁹ illū,

1. Cor. 12. ppter ea qd' nō sequit⁹ nos. At Iesus ait: Ne phibeatis illum. Nullus em̄ est, qui si fecerit virtutē per nomē meum, possit cito male loqui de me. Qui em̄ nō est aduersus nos, p nobis est, Quisquis em̄ ad bis

M A R C V M.

bendum dederit vobis calicem aquæ nomine meo, qđ sitis Christi:
amen dico vobis nequaquā perditurus est mercedē suam. Et quis-
quis offenderit vnū ex pusillis, qui confidunt in me melius foret illi:
si circumdaret saxum molare circa ceruicē eius, & absceret in mare.
Et si tibi fuerit obstaculo manus tua, amputa illā. Bonum est tibi ma- Luc. 17.
tilum ad vitā ingredi potius quā duas manus habentē abire in ge-
hennā, in ignē inextinguibilē: vbi vermis illorum nō morit̃, & ignis
nō extinguit̃. Et si pes tuus fuerit tibi obstaculo, amputa illum. Bonū
est vt ingrediaris ad vitā claudus, potius quam duos pedes habens Esa. 66
mittaris in gehennā, in ignē inextinguibilē, vbi vermis illorū nō mo-
rit̃, & ignis nō extinguit̃. Et si oculus tuus tibi obstaculo est, erue illū.
Bonū est tibi vt luscus introeas in regnū dei, poti⁹ quā vt duos oculos
habēs mittaris in gehennā ignis: vbi vermis eorum nō morit̃, &
ignis nō extinguit̃. Nā oīs homo igne saliet̃, & oīs victima sale sa-
liet̃. Bona res est sal: ceterū si sal instilſus fuerit, p quid ipsum cōdie- Mat. 5.
tis? Habete in vobisipsīs salem, & pacē habete inter vos inuicē. Luc. 14.

CAP V T. X,

ET cum inde surrexisset, venit in fines Iudææ per regionē quæ Mat. 19
est vltra Iordanē: & cōueniunt rursū turbæ ad illum, & sicut
consueuerat rursū docebat eas. Et adeuntes pharisæi interroga-
bant illum: Licet ne viro vxorem repudiare? tentantes illum. At ille
respondens, dixit illis: Quid vobis præcepit Moſes? At illi dixerūt: Deut. 24.
Moſes pmiſit libellum repudiij scribere, ac dimittere. Et respōdens
Iesus, dixit illis: Ad duriciā cordis vestri scripsit vobis pceptū istud:
cæterum ab initio creationis masculum & fœminam fecit illos deus, Gen. 1.
Propter hoc relinquet homo patrē suū & matrē, & adhærebit vxori Ephe. 5.
suæ, & fient duo caro vna. Itaque non iam sunt duo, sed vna caro. 1. Cor. 6.